

Kék hírek

Kamionbaleset

Több mint 9 millió forintos kár keletkezett abban a balesetben, melyet egy pótkocsis Mercedes kamion okozott Gyomaendrődön a Blaha utcában. A kamion május 17-én este hat óra tájban a 443. úton haladva egy kerékpáros előzésébe fogott. Az előzést azonban nem tudta befejezni, mert észlelte, hogy vele szemben egy kamion közeledik, ezért a kormányt gyorsan elrántotta, hogy visszatérjen saját sávjába. A hirtelen kormánymozdulat hatására a kamion előbb az útmenti villanyoszlopnak ütközött, majd az egyik családi ház falának csapódott. A balesetben jelentős anyagi kár keletkezett: a TITÁSZ kára megközelíti a 400 ezret, a családi házban kb. 2 milliós, míg a kamionban mintegy hétmilliós kár keletkezett.

Ütközés

Szerencsére senki nem sérült meg abban a közlekedési balesetben, amely május 15-én történt Szarvason a Béke utcán. Az Arany János utcától a Vasút utca irányába haladt egy személygépkocsi, amikor az egyik ház bejárójából hirtelen kitolatott elé egy másik autó. Az ütközést már nem sikerült elkerülni, a gépkocsiban keletkezett anyagi kár eléri a kétszázezer forintot.

Ittasan

Rendzavarás miatt kell majd felelnie annak a férfinak, aki május 17-én Békésszentandráson az Eldorádó Sörözőben keltett némi bonyodalmat. A férfi olyannyira részeg volt, hogy az italt már a földre locsolta. Felszólításra sem volt hajlandó távozni, ezért rendőri intézkedést kérték.

Cseles pénzváltás

Ötvenezer forintot váltott

százezerre egy ismeretlen férfi május 16-án a gyomaendrődi MOL kúton. A pénztárost arra kérte, hogy az ő 50 darab ezer forintos bankjegyét váltsa fel két húszezres és egy tízezres bankjegyre. Miután a váltás megtörtént, közölte, hogy még 50 darab ezrese van és azt is szeretné beváltatni. A pénztáros csak a férfi távozása után vette észre, hogy mindössze ötven darab ezrest kapott a százezer forintért. Amikor ugyanis a kasszába nyúlt a hús- illetve tízezres bankjegyért, a férfi visszavette az asztalra helyezett ötven darab ezrest és másodszor is ugyanazt a köteg pénzt váltatta fel. A csalást elkövető közép-termetű, barna hajú, fehér bőrű, a magyar nyelvet kissé törve beszélő férfit még keresi a rendőrség.

„Lerendezték”

Sajátos módját választották a nézeteltérések rendezésének azok a békéscsabai cigányok, akik egy korábbi vitás ügy miatt jöttek elszámolni Szarvasra, iteni cigányokhoz. A rendezés úgy történt, hogy a Kossuth utcán egy magánház előtt mintegy húszan összeverekedtek, botokkal, vasakkal ütötték egymást. Az összecsapás következtében egy ember súlyosan, többen könnyebben sérültek meg. Az ügyben büntetőeljárás indult.

Beszámoltak

A Szarvasi Rendőrkapitányság 2002. évi munkájáról számoltak be a közelmúltban a kapitányság vezetői Kardos és Csabacsüd képviselőtestülete előtt. A beszámolót mindkét településen egyhangulag elfogadták. A tavalyi év munkájáról Oltyán Sándor a kapitányság vezetője május 22-én a szarvasi képviselőtestület előtt is beszámolt.

Születésnap

Rendhagyó születésnapot ünnepeltek az elmúlt hét szombatján a Vásártéri Napfény Evangélikus Óvodában. Harminc esztendeje ugyanis annak, hogy 1973-ban városi összefogással, a helyi üzemek, szövetkezetek támogatásával felépült és megnyitotta kapuit a vásártéri óvoda. Együtt ünnepeltek és emlékeztek ezalkalomból az intézmény egykori és mai dolgozói, s természetesen nagyon sokan ott voltak a harminc évvel ezelőtti és a mai óvodások közül is.

A közös játékkal fűszerezett baráti beszélgetésre és vacsorára eljött az óvoda első vezetője, Csernus Istvánné (vagy ahogyan a legtöbben ismerték: Mumi óvónéni) is, aki közel húsz éven át, 1973-tól 1992-ig állt az intézmény élén. Mint mondta, ez az óvoda – melybe az induláskor 85 kisgyermek járt – „mindig a béke egy kis szigete volt”. Persze a körülmények az évek alatt sokat változtak, a valaha kopár udvaron ma terebélyes fák adnak árnyékot a játszódozó gyerekeknek.

A vásártéri óvoda ma már nem önkormányzati, hanem

egyházi óvodaként működik, fenntartója az Újtemplomi Evangélikus Egyházközség. Az első keresztyén óvodai csoportot 1990-ben indították, s 1999. szeptembereben került át az intézmény az egyház kezelésébe. Ma 41 gyerek jár ide, de ősztol még többen lesznek (várhatóan 48-an), mivel áprilisban 19 gyermeket irattak be a kiscsoportba. Csasztrvan Istvánné, aki 1992. óta vezeti az óvodát, elmondta: élménygazdag programokkal, színvonalas kirándulásokkal, játszóházakkal igyekeznek változatossá tenni a gyermekek számára az óvodai életet. **L.J.**

Együtt az aradi Szabadság-szoborért!

„Magyar, a múltadat féltre ápolod a jelen küzdelmeiben, hogy a jövőd megmaradjon!” Arad 154 éve történelni emlékszik vértanúira. Emlékezett akkor is, amikor tilos volt és emlékezik, amíg a város létezni fog. Zala György 1890. október 6-ára alkotta meg a magyar nemzet elpusztíthatatlanságának és együvé tartozásának monumentális emlékművét, a Kossuth által Magyar Golgotának nevezett Aradon. A magyar Szabadság szobra mindössze 34 évig állhatott helyén, Trianon után nem sokkal, előbb körüldeszkázták, lebontották, majd évtizedekre pincébe zárták. 1999 októberében a Románia és Magyarország közötti viszony javulásával nemzeti zarándokhelyeinknek e jelentős darabja kiszabadulhatott fogásából, s ha köztérre nem is került, az aradi minorita rendház udvarán darabjait kiállíthatták. Mára Arad város vezetése európai gondolkodású önkormányzat lett, s az aradi tanács hozzájárult a szobor újraállításához, leendő

helyének rendezésére mintegy 300 ezer euró értékű 2,2 millió lejt hagyott jóvá. Ez azonban az újraállítás költségeinek csupán ötöd részét fedezi. Ezért szerte a nagyvilágban, ahol magyar honfitársaink élnek, nagyszabású gyűjtés indult annak érdekében, hogy mi magyarok és utódaink immáron az idők végezetéig eredeti állapotában láthassuk e csodálatos alkotást. Nemzeti közadakozásunk keretén belül kérjük Szarvas város nemes és lokálpatrióta közösségeit, magánszemélyeit: pénzadományainkkal cselekedjünk együtt az aradi Szabadság-szoborért. Szarvas Város Önkormányzata Képviselő-testületnek felhatalmazása alapján várjuk felajánlásait az OTP Bank Rt.-nél nyitott 11733058-20023278-as számlaszámon, „Aradi Szabadság-szobor” megjelöléssel. Hazafüti felajánlásaik iránti hálás köszönettel:

A Szarvasi Történelmi Emléktű Közalapítvány Kuratóriuma

Környezetvédelmi napközi

A Körös-Maros Nemzeti Park Igazgatóság Körösölvölgyi Látogatóközpontja nyári napközti szervez az Anna Ligetben június 14-18 (a víz témakörben), június 21-25 (a talaj és a levegő témakörben) és július 28-augusztus 1 (az életközösségek témakörben)

turnusokban. A táborba a 3-5. osztályt elvégző gyermekek jelentkezhetnek, a turnusok 15 jelentkező esetén indulnak, a maximális létszám egy-egy turnusban 25 fő. A részvételi díj – ami a szakmai programok, előadások, kísérletek, munkaeszkö-

zök, felhasznált anyagok és a szakemberek közreműködői díját fedezi – 2500 Ft/hét. Jelentkezni és bővebb felvilágosítást kérni június 10-étől lehet a KMNP Igazgatóságán Kenéz Mónika környezeti-nevelési felügyelőnél. Tel.: 313-855

össze a kezeit az anyja, mikor meg látta az ábrázatot. – Semmi. Kihúzták a fogam – mondta, miközben kivette a szájából és a tűzhelybe dobta a szövetcsomót. S mint aki ezzel lezárta az ügyet, a hátsó kamrába indult. Előszedte rejtékhelyéről a májdnem kész futbalkülsőt és a szerszámokat. Eppen háromszor fért rá a hatszögletű sablon a bórdarabra. Gyakorlottan hasította le a felesleges részeket, majd a varráshoz látott. Örült, hogy jól halad, még ma ki tudja vinni a labdát a pályára. Mikor a varrással megvolt, elővette a besöt. Agyon volt ragasza

Keserű Zsuzsa

Futball

nem is alakulhattak volna a dolgok. Már kora reggel sikerült szert tennie a bórdarabra, amiből három részt is ki lehetett szabni a futbalkülsőhöz. De ideje már nem maradt volna összevárnni holnapra, ha végig ottmarad a műhelyben. Így hát előadta Staszenka úrnak, hogy fáj a foga. Az öreg cipész elküldte orvoshoz és a délutáni munkát is elengedte. Látszott rajta, igazán megsajnálta. Emiatt támadt némi lelkiismeretfurdalása, de hamar odatette ezt is a többi mellé, oda ahol az elcsent bórdarabok miatti büntudatot tartotta.

Az iskolába menet, mint már sokszor, most is az járt a fejében, milyen lesz mikor odaadja Gőz Józsinak a futball-labdát. Valódi bőr külsővel. Gőz Józsi előbb szóhoz sem jut majd, alaposan megnézegeti, megtapogatja, aztán finoman leteszi a földre, elrúgja és elégedetten csettint a nyelvével. Akkor majd odafordul öhozza és barátságosan azt mondja: „Lehetnél hátvéd. Nem próbálsz meg?”

Erre gondolt most is a véres gézdarabbal a szájában. Volt még folytatása is az ábrándozásnak, de most nem tudta továbbgondolni, mert időközben a házuk kapujához érkezett.

– Mi történt veled? – csapta

már. Szépen belerendezte a vadonatúj külsőbe, elővette a fujtatót és pumpálni kezdett. Érezte közben, hogy lüktet a seb a szájában, de nem törődött vele. Legnehezebb a befűzés volt. Leguggolt, két térdével erősen szorította össze a labdát és gyors mozdulatokkal húzgálta a fűzőt. Édeskes ízt érzett a szájában, mikkor befejezte a munkát. Elégedetten vette kezébe a felöltöztetett labdát, igen jólsikerült darabnak találta. Nyelt egyet, nyelvvel megpiszkálta az inyét, majd kiment a kamrából és kiköpött a földre. Pirosan habzott a nyál.

Mentében úgy köszönt be az anyjának, hogy az már ne kérdezhesse meg hova megy. Felemás lépései szaporán kopogtak az utca kövén. A vérzés nem akart elállni. „A fene egye meg!” – szitkozódott, miközben először csak nyeldeste a vért, később megeléggelve a dolgot az útmenti bokorba köpdöste. „Most hogy” menjek oda vérző pofával? – füstölgött magában. Aztán úgy döntött, kerülőt tesz inkább, hátha közben abbamarad. Lefordult a Csonka saroknál, egyre messzebb került a pályától.

„Hazamennek mire odaérek. Holnap pedig már mérkőzés.”

A mártírok emlékére

Fekete Gyula írónak (jobbról) az egyik szentandrási mártír, Molnár Imre lánya mesél emlékeiről.

Szarvason járt május 16-án Fekete Gyula író, aki 1956-ban Békéscsaba Forradalmi Bizottságának elnöke volt, s a forradalom idején tanúsított helytállásáért megkapta a Békéscsaba Diszpólgára címet, s most Békés megye mártírjai és áldozatai c. könyvén dolgozik. Szarvasra Kozák Ferenc meghívására látogatott, aki a szarvasi és környékbeli áldozatokról – a diktatúrák áldozatairól – ren-

delkezik dokumentumokkal. Amint a városházán tartott találkozó n kiderült, egymás számára sok hasznos információt tudtak átadni, Fekete Gyula elbeszélgett a mártírok hozzátartozóival, s azokkal, akik szemtanúk voltak történelmi időkben. A Békés megye mártírjai és áldozatai c. emlékkönyv megjelenése az év végére várható, a környékből a következők szerepelnek majd a könyvben: Szarvasról: Klimaj Pál – mozigépész, Podani György – gazdálkodó, Litavecz Anna – szüleivel tanyán élt, Mátrai Gyula és Povázsai András – leventék. Békésszentandrásról: Nagy Izabella – tanítónő, Molnár Imre – váltókezelő, Szalai Gáspár – villanyszerelő. Kondorosról: Laurinyecz András – egyetemista, Csabacsüdről: D. Kiss Sándor – gazdálkodó, Gyomaendrődről: Szerb Tódor – rendőr. **H. R.**

Megszédült, ezért megállt. Egyik kezével megkapaszkodott a kerítésben, másikkal a labdát szorította a hóna alá. Egyre gyakrabban kellett kőpnie. Aztán már nem is köpött, nyitott szájjal hagyta, hogy a vér lecsurogjon az állán. Tántorgott és úgy érezte mintha a házak megindultak vola felé. Egyszóval testével a kerítésnek dőlt,de a lábai összezsuckoltak alatta. Meg akart kapaszkodni, és akkor a labda kicsúszott a hóna alól. Lustán pattant egyet a járdán, aztán a bokrok tövé között begurult az árokba.

„A futball.” Ez volt az első gondolata, mikor magához tért. „Ki kell hozni az árokból.” Akkor vette csak észre, hogy nem az utcán van, hanem ágyban fekszik, otthon. A szobaajtó résnyire nyitva. Odakintről jólismert hangok szűrődnek be.

– Felébredt édesanyám – húzta vissza azonnal a fejét az öccse, amint bekukkantott.

– Jól vagy kisfiam? – sietett ágyához az anyja is, lisztes kezét kötényébe törölve.

– Jól – felelte ő kurtán és öccséhez fordult. – Még nem kell indulni? – kérdezte izgatottan.

– Hova mennél jógyerek? – vigyorgott rá az öccse. – Alig élsz.

– Jól vagyok, ki kell mennem a meccsre.

– A meccsre? – nézett rá csodálkozva a másik. – A meccs tegnap volt. Két napot aludtál pajtókám – mondta, és atyáskodva megveregette testvérét karját a paplanon át. Aztán vigasztalóan hozzátette:

– Ne izgulj! Nyertünk! És képzeld el! Eljött a tanító úr és a győztes csapatnak, mármint nekünk, adott jutalmul egy labdát. Igazi bőr külsővel. Úgy száll, mint a puskagolyó. Majd meglátod.

Az öccse utolsó szavainál először tágranyilt a szeme, majd gyorsan becsukta és hátára húzva a takarót szótlanul a fal felé fordult.

– Hagyjuk aludni – mondta csendesen az anyja. – Nagyon gyenge még szegény.